

ת"פ 25669/11/14 - מדינת ישראל נגד מיכאל אינקס

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25669-11-14 מדינת ישראל נ' אינקס

בפני כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל
נגד
מיכאל אינקס

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד טליה גרידיש

הנאשם בעצמו

החלטה

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת עובד ציבור.

בתאריך 17/3/14 הבחין המתלונן שהוא פקח עיריה במועצה המקומית במזכרת בתיה, בנאשם ובכלבו, כאשר הכלב ללא רצועה וללא מחסום לפיו.

המתלונן עצר את רכבו, וצילם את הכלב ואת הנאשם, וזאת כחלק מתפקידו כפקח עיריה. הנאשם ניגש אל רכבו של המתלונן ושאלו לפשר מעשיו והמתלונן הבהיר לו כי צילם אותו ואת כלבו וכי הוא מתעתד לערוך נגדו הודעת קנס.

הנאשם הגיע לצידו השמאלי של רכב, קילל את המתלונן והיכה אותו בראשו, בעוד המתלונן יושב ברכב ומתגונן מפני הנאשם.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן פצע באפו.

התביעה ציינה כי הערך המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיו הוא הגנה על שלמות גופו של עובד הציבור בעוד הוא ממלא את תפקידו.

התביעה הציגה מפסיקתו של בית המשפט העליון באשר לחומרה שיש לייחס לעבירה זו והצורך בהטלת ענישה מכבידה ומרתיעה.

לטעמה של התביעה נע מתחם הענישה הראוי לעבירה זו ממאסר מותנה ושל"צ ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וכן קנס בהיקף של אלפי ₪ ופיצוי בהיקף דומה.

התביעה הפנתה אל תסקיר שירות המבחן ולכך שעל פיו הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו ואף לא פנה לאפיק טיפולי. התביעה הביעה תמיהתה, בשל מה איפוא, המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם והפנייתו לשל"צ.

התביעה הדגישה כי שירות המבחן אמון על שיקוליו של הנאשם שבלבד, בעוד ב"המש אמון על מכלול השיקולים, לרבות האינטרסים הציבוריים ועל כן עתרה כי ביהמ"ש לא יקבל את המלצות שירות המבחן.

לטעמה של התביעה הנאשם אף לא עמד בתנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה להימנעות מהרשעתו ועל כן יש לדחות טענה זו.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה על כל עבירת אלימות, צו של"צ בהיקף של 250 שעות, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם עתרה להימנע מהרשעתו של הנאשם ולטעמה מתקיימים בעניינו כל התנאים הצריכים לכך.

היא תארה את מסלול חייו של הנאשם אשר תפקד לאורך כל השנים באורח נורמטיבי והאירוע דנן חריג לאופן התנהלותו. אמנם מדובר בפגיעה בעובד ציבור וב"כ הנאשם אינה מקלה בכך ראש, אלא שלטעמה התקיימו באירוע זה נסיבות מיוחדות אף בהתנהגותו של הפקח שיש בהן כדי להוות נסיבות לקולא.

ב"כ הנאשם ציינה כי אכן שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל נוקשות מחשבתית, אך אין בכך, כך הדגישה כדי ללמד על עיוותי חשיבה ואף שירות המבחן סבר כי המסוכנות הנשקפת מנו נמוכה.

עוד הדגישה ב"כ הנאשם כי לנאשם צפוי נזק קונקרטי מהרשעתו כיוון שהוא מהנדס שהחברה שלו עובדת עם חברות בחו"ל אשר לא תעסקנה ואתו במידה ויורשע בדין ואף הציגה מסמכים מאותן חברות על מנת לתמוך טענה זו.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 64 פרוד, בעל עסק עצמאי יחד עם בנו הצעיר בתחום הייעוץ והשיווק להנדסת מוצרי פלסטיק מזה למעלה מעשרים שנים.

הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי הסתבכותו היחידה עם החוק.

הנאשם נקט גישה מצמצמת באשר לעבירה ומייחס את מעורבותו להתנהגותו המתריסה של הפקח. עם זאת הביע צער וחרטה בגין ביצוע העבירה וציין כי בדיעבד הוא מבין שהמתלונן ביצע את עבודתו ועל כן ועל אף כעסו היה עליו לנהוג באיפוק. הוא חש תחושת בושה, כיון שהוא תופס עצמו אדם שומר חוק.

לאורך כל השנים התנהג הנאשם באופן תקין ויצב במישורי חייו השונים ועם זאת מאופיין בנוקשות מחשבתית, בעיקר במצבי פגיעה ותסכול.

שירות המבחן שקל הפנייתו לטיפול, אולם בשל העדר בשלות ונכונות לכך בשלב זה, לא הומלץ על צו מבחן. שירות המבחן המליץ בשל הנזק התעסוקתי הצפוי והיות אירוע זה יחיד, לסיים את עניינו של הנאשם בלא הרשעה ובצו של"צ.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע גם בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

הנאשם פגע בפקח שהוא עובד ציבור.

יש בכך מעבר לפגיעה הגופנית בפקח עצמו אף פגיעה בשלטון החוק ובאוכפי החוק. עם זאת מדובר באירוע שהתרחש לפני כשנתיים והוא אירוע יחיד לנאשם וחריג לדפוסי התנהלותו דרך כלל.

הנאשם אמנם מייחס את הסלמת האירוע להתנהגותו של הפקח ובכך מצמצם מגישתו לאירוע זה, אך יחד עם זאת הודה באשמה והביע חרטה על מעורבותו באירוע תוך שהפנים כי היה עליו להתנהג באופן אחר ומאופק.

הוכח כי להרשעה עלולה להיות השפעה משמעותית וקשה על עתידו התעסוקתי של הנאשם, בין היתר על פי המסמכים שהוצגו בפני שירות המבחן ובפני בית המשפט.

ובהתחשב בכל אלה, מצאתי כי עניינו של הנאשם נכנס בגדרם של אותם מקרים בהם התקיימו התנאים לביטולה של ההרשעה.

אני מורה כי הרשעתו של הנאשם תבוטל.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות כהמלצת שירות המבחן.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, עד התביעה מס' 1 בכתב האישום בסכום של 1,500 ₪.

סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש עד יום 15/5/16.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ' אדר ב' תשע"ו, 30 מרץ 2016, במעמד
הצדדים.